

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Romana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70132)

ANNAE LITTERAE
SOCIETATIS IESV,

M. D. XCIX.

PROVINCIA ROMANA.

NON longum faciam in breuitate harum litterarum excusanda. Causa est, quòd dum consueta, quamuis præclara, hæc & illa omittuntur, nihil propemodum reliqui sit. Delibabuntur igitur pauca, potius ad eorum quæ reticentur specimen, quàm quòd multum ijs antecellant.

EGERVNT hoc anno in Romana Prouincia, non adnumerata Professorù domo, (quæ immediatè R.P.N. Generali subest) propè sexcenti; tres enim tantum huic numero defuerunt. In Collegio Romano, eiusque Sedi- bus fuère duo ac triginta supra ducentos: in ipso Col- legio Sacerdotes triginta, præter eos, qui in Magistris recensentur: Magistri autem, quorum multi Sacerdotes, duo & viginti; Scholastici duodecim supra centum, Co- adiutores vndequinquaginta. In sede Tusculana, item- que S. Marci Maceratæ Sacerdotes bini, sed Coadiutores illic quatuor, hic septem. In Neapolitana tres Coadiu- tores, Sacerdos vnus. In domo Probationis ad S. An- dreæ tredecim supra centum: ex his Nouitij, Scholastici quidem

8. PROVINCIA ROMANA.

quidem duo, & quinquaginta, Coadiutores verò quatuor ac viginti, reliqui Coadiutores septemdecim, Sacerdotes viginti. In domo Poenitentiariorum viginti versati sunt, omnes Sacerdotes præter septem, qui in domesticis ministerijs occupantur. In Collegio Maronitarum Sacerdotes, & Coadiutores bini: duplo amplius in Collegio Græcorum, cum vno Scholastico, ac duobus Coadiutoribus, Sacerdotes quinque. In Anglicano, decem Scholastici, & Coadiutores terni, quatuor Sacerdotes. In Germanico quindecim ordine quodam, Scholastici, Coadiutores, Sacerdotes, quatuor, quinque, sex. In Seminario viginti ac septem, plurimi Scholastici, Sacerdotes sex, Coadiutores quatuor. Porro Scholastici nostri in Seminario, alijsque externorum Collegijs ad alumnorum vtilitatem, aut domesticæ disciplinæ, aut Sodalitatibus Sanctissimæ Virginis, & literarijs exercitationibus præfunt. Tybure tredecim, Coadiutores quinque, vno amplius Sacerdotes, duo Præceptores. Vndecim Setia, duo Magistri, tres Sacerdotes, duplo amplius Coadiutores. Nouem Anconæ; numero hic quoque gradatim ascédente, Magistri duo, tres Coadiutores, quatuor Sacerdotes. Laureti quinque ac triginta, cum duobus Scholasticis, ac duodecim Coadiutoribus, Sacerdotes vnus & viginti. Recineti Magister vnus, Sacerdotes septem, vno minus Coadiutores. Conuenit in reliquis Macerata, vno tantum superat Præceptore. Perugia verò habuit Socios vnde viginti, Scholasticum vnum, tres Præceptores, Coadiutores septem, octo Sacerdotes. Plures fuere Senis, Scholastici quinque, duo plures Sacerdotes, hisque vno pauciores Coadiutores, cum Præceptoribus tribus, omnes numero viginti, & septem. Florentia numeravit quinque & viginti, Sacerdotes quaterdenos, Præceptores binos, reliquos Coadiutores. In Societatem admissi triginta, decem ad domestica

mestica ministeria, cæteri ad studia litterarum. Demortui vndeingenti, Nouitij & Scholastici bini, Coadiutores quatuor, vndecim Sacerdotes. Concionati per Quadragessimam Romæ, atque alijs in vrbibus duo & viginti.

ROMANVM COLLEGIVM.

REQVENTANTIVM Gymnasium numerus (fortasse quod annus appetit Sæcularis,) magis in dies augetur. In classe Theologia, ex qua possint cæteræ æst imari, numerati sunt sæpe ad trecentos. Itaque necesse fuit & scamna in scholis veteribus, & scholas ipsas extremo anno superiore multiplicare, triplicata tum secunda, tum tertia classe Grammaticæ, quæ omnes ita auditoribus abundarunt, vt singulæ propè centenos superarint. Publicas disputationes externorum, præ cætera multitudine, frequentes viri primarij, Præsules, Cardinalesque cohonestarunt. Ex multorum ordinum familijs Religiosi homines ad nos ventitant studiorum causa: Nec secus ac cæteri externi propositis, siue de Theologia, siue de Philosophia thesibus publicè respondent, aduocata Principum honorariorum corona. Plerique etiam ex primis Romanorum familijs, atque Oratores Imperatoris, ac Regis Hispaniarum, alijsque insignes Dynastæ suos nobis, aut liberos, aut cognatos tradunt in disciplinam. Illustrissimorum certè Cardinalium nepotes vel in vna aliqua classe, sex, septem, eoque amplius videre licet: Incipimus videlicet superiorum quoque annorum laboribus frui. Cum multi excellentes viri in aulis passim, colloquiisque amplissimorum Patrum prædicent, quicquid sunt, sciuntque se nostræ institutioni debere. Ex ijs qui vita sunt functi trium Sacer-

dotum videtur mentio facienda, Syluij Benuoglientij, Horatij Torfellini, Bernardini Medicei. P. Syluius Benuoglientius Senensis, Coadiutor Spiritualis obiit xviii. Kal. Februarias ætatis anno sexagesimo tertio, cum annos ad quadraginta in Societate vixisset, plurimum capite, tum stomacho, quibus in assiduis morbis inuictam tenuit patientiam, legum nostrarum custos ita diligens, vt in alienum cubiculum non facta sibi prius potestate ingressus dicatur nunquam. Eo die quo est mortuus cum Sacrum fecisset, pauloque post in valetudinarium regressus ægroto assideret, acerrimis repente doloribus corripitur, ac semihoræ spatio extinguitur, affirmantibus ægrorum curatoribus longo eum martyrio finem fecisse.

H A V D peius actum est cum P. Horatio Torfellino Romano, quem omnes qui norant, pro certo habent, diuturna, permolestaque vexatione pituitæ, ac tussis liberum migrasse ad æterna gaudia Beatorum. Nobiscum huius obitu paulo peius est actum. Amisimus enim virum ex vna parte planè innocentem, mirificæ comitatis, qui nesciret de quoquam nisi benè mereri, ac benè loqui; cuius candidissimi animi imago ipsis eius libris elucet: Ex altera verò, pereruditum, laboriosum, factum cum ad docendum maiore cum fructu, quam pompa, tum ad dicendum pereleganter, ac sanè latine: cuius linguæ obseruationes ita tenuit, vt paucos habuisse pares existimetur. Præter vitam B. Xauerij, & Lauretanam historiam, quæ ipse ediderat, quædam passus erat ad vsum puerorum exire opuscula, quibus habebat effecta multa h aud paulò nobiliora, & opportuniora iuuentuti futura: in his ab orbe condito ad hæc vsque tempora historiarum Epitomen, Dialogos, de ratione parandæ eloquentiæ, De verborum delectu, & proprietate, Poëmata & orationes multas: notasque in Ciceronis varios libros & orationes, aliorumque scriptorum non vulgares. Professus erat quatuor

tuor vota anno 1578. in Societatem admissus anno 1562. Præfuerat Rector Seminario Romano, mox Collegio Florentino; postremò Lauretano, quæ fuit illi causa Lauretanæ historiæ conscribendæ. Cum animaduertet quemadmodum ipsemet referebat Societati nostræ valde necessarios esse homines litteris humanioribus eruditos, & ea re putaret Sacrificium se Deo gratum facturum, quòd munus non tam specie, quàm re magnum amplecteretur; vltro se in eo studio consensescere, ac mori paratum P. Generali obtulit. Quod quidem quantum in se fuit, egregiè præstitit, insigni cum bono huiusmodi litterarum; ad viginti enim annos docuit, ac perrecturus erat, quoad vita, viresque suppetere. Agebat, cum excessit è viuis, annum ætatis quinquagesimum quartum.

A T P. Bernardinus Mediceus Florentinus in ipsa ætatis, rerumque gerendarum maturitate est raptus; annum ætatis quadragesimum decurrebat, in Societate decimum sextum, paucis ante mortem diebus inter professos adscriptus. In Mediolanensi, Romanoque Gymnasio interpretem egerat sacræ Scripturæ; ac Genuense Collegium Rector administrarat: vir summæ humilitatis, externoque oris, ac totius corporis habitu ad piam, valdeque amabilem modestiam mirè comp ositus, meditationi apprimè deditus, in rebus diuinis reuerentiæ singularis, adeò vt officium diuinum nunquam nisi flexis genibus, ac frequentissimè in templo coram sacrosancto Christi Domini corpore recitaret. Hosce mors abstulit. P. autem Robertum Belarminum quamuis reluctantem, immo suprema auctoritate reluctari vetitum, Purpura à nobis abduxit, cum inde vsque à die sexta Iulij anni 1572. professus quatuor solemnia esset vota, ætatis suæ anno sexto & quinquagesimo, Societatis octauo & trigesimo. Postquam & multa multis locis per annos septemdecim docuerat è sacris litteris, è Theologia, è controuerhijs, atque

hæc maximè nunquam abundè laudatis voluminibus iussus euulgauerat : denique Romanum Collegium duos annos, duos Neapolitanam prouinciam rexerat, à Clemente VIII Pont. Max. v. Nonas Martij creatus est Cardinalis.

IN vrbe concionati è Nostri per Quadragesimam diebus singulis, tres cum approbatione, ac fructu: vnus in templo nostro Professorum; alter in S. Petri; tertius in S. Ioannis Florentinorum. Isque præ cetera messe, permultas mulierculas infames cum ad eam concionem, in qua de conuersa Magdalena verba fiunt, iussisset adduci, ita permouit, vt lachrymis, ac gemitibus sua scelera deplorantium templum omne completeretur, auditoresque omnes rei nouitate vel stuperent attoniti, vel lachrymas sociarent: In quibus deinde confirmandis & vel in coenobio, vel in certo matrimonio collocandis, non dubiè diuina sapius prouidentia, piorumque hominum benignitas perspecta est.

HÆC in vrbe dum fiunt, circumiectus ager neglectus non est, in quem (ne quod latus omitteretur) quadriariam distributum quaterna paria Sacerdotum sub verum tempus profecta, redierunt cum manipulis suis. Terna alia paria non semel in certa oppida accitu dominorum excurrere. Duo ex his Sacerdotes Apostolici vicarij missu Reate profecti, Dioecesi que obita, tandem Reatinis vsque eò & vtilis, & grati fuerunt, vt ibi sedes ad certum tempus missionum causa institueretur: in qua Nostrorum septem, octo diuersarentur. Alij præterea longinquas in oras, duo ad insulam Chium, tres ad Insulas Philippias missi.

COL

PROVINCIA ROMANA 13

COLLEGIUM

ANGLICANVM

HVERVNT in hoc Collegio hoc anno al-
lumni septem & quadraginta, Sacerdotio ini-
tati quatuor, quinque studijs absolutis ad se-
mentem faciendam in Angliam missi: sex è vi-
ta abierunt, qui amore coelestis patriæ, patientiæ, &
obedientiæ exemplis valde collegas ad pietatem excita-
runt. Horum tres se Societati nostræ deuouerant: in quam
duo præterea sunt admissi. Nonnullorum qui hoc anno
aduenerunt ærumnæ fuerunt dignæ memoria. Iuuenis ex
equestri familia cum decimum iam annum Cantabrigiæ
operam daret, & in Sodalitium Collegij Cantabrigiensis,
quod ibi permagni fit, cooptatus esset, rebus omnibus
posthabitis, fratris sui consilio, qui est Catholicus, & Sa-
cerdos, cum Deo, sanctæque Ecclesia in gratiam redijt,
non diu post capitur, & in vincula conijcitur, vbi contu-
melijs, iniurijsque vexatus est ad quinquaginta dies: ve-
rum quâ gratia, quâ pecunia permissus abire, Romam hoc
anno peruenit, & in alumnorum numerum receptus est.
Multo plura tres alij passi sunt, dum in Hispaniam iter
intendunt: bis in eo itinere sunt capti (Romani opinor il-
los Deo vocante) capti sunt autem primum à Gallis, &
omni pecunia, ipsisque vestibus propè cunctis spoliati.
Deinde verò cum repetissent cursum, in Hollandorum
incidere manus. Ab his Roterodamum ducti, carcerem,
inediam, frigora, conuicia, & probra acerbissima pertule-
runt. Mox in Angliam missi post questionem acrem, at-
que multiplicem, confugere ad consueta præsidia gra-
tiæ, ac pecuniæ, quæ apud eos, apud quos nulla est ratio
æquitatis, plurimum valent. His igitur libertatem naçti,

tertiò dant sese in viam, & omiffa Hispaniæ cura, secundo vento in Galliam nauigant: inde Romam fœliciter pergunt. Narrabat vnus ex his, Dei erga se benignitatem prædicans, se quidem, tum exemplo auunculi Sacerdotis, qui amiffis redditibus, quibus è Sacerdotio ante dominatum Elisabethæ fruebatur, in ædibus paternis delitefcebatur, tum educatione puerili ita institutum semper coluisse Catholicam fidem: verum Oxonij studiorum causa cum per diu moratus esset, parum abfuisse, quin ambitionis estu abreptus naufragium fidei faceret, & primæ institutionis memoriam obliteraret: sed præstò fuit Deus aliud agenti: Cùm enim defessus nouem annorum studio rus abiisset, ibi Catholicorum consuetudine recaluit, satis expertus, quanti referat ybi quis, & cum quibus verletur. Is deinde quamuis non hoc anno, alterque è socijs, cum quibus Romam tot post ærumnas venit, nobili genere natus, vterque Magistri laurea donatus Oxonij, nostræ Societati nomen dedere: Atque hi quidem tandem è manibus hæreticorum euasere: alij duo non item. Ricardus enim Miltonius Sacerdos huius quondam Collegij alumnus, in Anglia compræhensus est hoc anno, & biennio post, quo toto fuit in carcere, eo tantum, quia Sacerdos erat, Lencastræ suspensus; statimque semivivus in frustra concisus est, quasi perduellis (hoc enim nomine Sacerdotes appellant), quibus dant, & inuident martyrij palmam. Alter verò cùm hæc scriberentur, iam triennium agebat in custodia. Is quondam inter hæreticos nobilis habebatur, Comitique Effexio charus erat, tum propter alia ingenij ornamenta, tum in primis propter egregiam concionandi facultatem. Nulli hæreticorum sectæ addictus, sibi ipse suæ religionis faber, vt letitabat genus omne auctorum bonorum æquè ac malorum, nouum quoddam prodigium è Catholicorum dogmatibus, & hæreticorum somnijs conflauerat. Sed

Gulielmi

Gulielmi Reginaldi hominis doctissimi librum de Ecclesia Anglicè conscriptum legens, in eo ipso proœmio noua quadam oborta luce, sensu intimo suauissimè tactus exclamauit se Catholicum esse. Adit illicò Sacerdotem, expiat confessione peccata, è nuptijs quas meditabatur animum transfert ad nouam vitæ rationem, sex ipsos menses Deo sibi propitiando, ac precibus insistit: mox Romam cogitans, cum multi adhortarentur, vti clanculum proficisceretur, negauit se abiturum, nisi prius Catholicam Religionem, quam publicè oppugnarat, publicè profiteretur, atque defenderet. Quod strenuè dum prestat, capitur scilicet, ac Londinensis acris custodia includitur; vbi sæpiùs de fide interrogatus tam fidenter veram pietatem, tantoque cum Ministrorum contemptu defendit, vt coram Regina Magistratibus sponderet, ni centum argumentis, quorum nullum tota Ministrorum turba posset diluere sanctitatem Romanæ Ecclesiæ confirmaret, se manus daturum, & nonnulla cœpit proferre: sed confestim tacere iussus, non disputationibus, sed promissis, minisque variè tentatus est. Deo autem fauente, septimo mense elapsus Romam aduolauit, & in Collegium admissus statim ad nostram Societatem animum adiecit. Amabatur ab alumnis omnibus, & multa tum ingenij excellentis, tum eximie humilitatis documenta edebat: diu tamen manere per valetudinem non licuit: quarto mense postquam Romam venerat, in Hispaniam missus, & inde in Belgium ab Anglis prædonibus eodem hoc anno quo etiam se nobis voto obstrinxit, est captus, iamque, vt initio dixi, cum hæc scriberentur, Londini in carcere tertium annum agebat.

V A E

COLLEGIUM
GRÆCORVM.

Quattuor alumnis, qui studiorum curriculum absoluerunt, vnus solemni ritu Magister institutus, laurea que donatus, in patriam quæ didicit docturus, abcessit. E cæteris duo Societati se addixere, egregijs naturæ opibus instructi. Tres Monachi ex Athone monte, quem sanctum appellant, in Collegium admissi sunt; quorum vnus, relicto Episcopatu, Monasticæ se vitæ reddiderat. Hi cum ex maleuolorum sermonibus praua essent de Italis, & Collegio imprimis Græcorum opinione imbuti, subterfugiebant consuetudinem Latinorum, soli que inter sese agebant. Verùm vt semel, atque iterum collegarum suauitatem degustarunt, abegere conceptas inanium suspicionum imagines, & se familiaritati omnium simpliciter crediderunt; paulatimque obseruata alumnorum modestia, & Collegij in ijs ad pietatem instituendis via & ordine, ad Romanæ Ecclesiæ gremium, cuius sanctitatem, ac Principatum viua ista affirmabant testimonia, refugerunt: neque desinunt nagitare vt ad sua monasteria, quæ viginti aiunt esse, & à Monachis ad fena millia incolæ, Magistri mittantur, cum vehementer sperent inde aditum apertum iri, vnde vniuersæ illæ regiones ad ritum Religionis Catholicæ tandem reuocentur.

PROVINCIA ROMANA
17
LAURETANVM
COLLEGIVM.

RIPARTITA sunt hic nostra pietatis officia, in ciues Lauretanos, & incolas, in vicinos oppidorum, & vrbium populos, denique in peregrinos: cum omnibus egregie positi labores. Ad Lauretanos incolas subleuandos fundamentum aliquod Sodalitatis B. Virginis iactum, & superavit fructus initia. Permulti ex Clero exercitationibus a B. P. Ignatio descriptis exculti, quæ res adeo grata cecidit, vt decretum sit a Canonicis, comprobante Antistite, vt qui exercitationum spiritualium causa choro absint, ijs fraudi ne sit: verum perinde ac cæteri, qui intersunt, quotidianis partibus fruuntur. Ad vicinos modo bini, modo plures identidem excurrerunt, quod leue non videtur, Lauretanarum occupationum molem, quæ perpetua ferre aliæ super alias vrgent, æstimanti: & constitit laborum fructus, qui solet. Præcipua tamen opera cum aduenis ponitur: Et quidem hic annus, si vnquam alius, aduentu Principum virorum, ac foeminarum fuit insignis, qui omnes opera nostra vsi, valde sibi satisfactum professi magnifice sunt. Excellentissimus Io. Franciscus Aldobrandinus, vna cum lectissima coniuge, quæ Clementis VIII. fratris est filia, huc profectus eximia significatione benevolentia nostra officia non Laureti modo, sed & Romæ laudauit. Nobilissima foemina Princeps Masfelt, Comitissæ Masfelt coniux, cumularam se gaudio abire dicebat, quod ita accepta esset a nobis: & mox per literas officij plenas, & nuncium ad eam rem missum gratias de integro agendas nobis putauit. Pari sedulitate, ac studio

tractatus Comes de Bersamont è prima Belgij nobilitate oriundus.

SERENISSIMA verò Archidux Austriae, cum ex Hispania rediens, quò Reginam filiam profecuta fuerat, Lauretum petijisset, more suo ad Collegium nostrum suam ob pietatem iuxta ac dignitatem & Pontificis beneficio venit, nosque grandis natu & amplissimæ dignitatis matrona ea pietate, qua dulcissimos filios mater, inuisit, cuius pietatis manere voluit apud nos monumentum, aureis nummis centum, triclinio sacra pictura exornando, condonatis. E Cardinalibus vnum sat fuerit nominare nostræ familiæ studiosissimum Diecristain. Hic in reditu ad suum Episcopatum iter hac faciens, apud nos est familiarissime diuersatus, & à Nostris in eam cogitationem adductus, curauit vt tabulatum, quod vnam sanctæ Domus partem ab altera dirimit, argento incrustaret. De quo viro & illud memorandum est: In sacra domo cum adiurare malos dæmones cœpisset, quibus Monialis honesta ac nobilis obfessa tenebatur, vsque ad vesperam in certamine perstitit, quoad victoriam de peruicacibus constantia reportauit, qui tandem egredientes quemadmodum conuentum erat, suam fugam extinctis omnibus sancti sacelli lampadibus palam fecerunt, cuius facti affixa est ad monumentum tabella.

HISCE adiicienda est serenissimi Ducis Parmensis dignissima prædicatione pietas. Voti soluendi causa ob receptam valetudinem iter ingressus est, rubeo indutus sacco, ac reliquo piè peregrinatum habitu. Tres quatuorque aderant Comites è præcipua nobilitate, ornatu eodem. Hoc comitatu, & cultu pedes iter totum confecit. Cum Lauretum sub vesperam attigisset, à porta vrbis nudis pedibus B. Virginem inuisit. Mox dissipato de eius aduentu rumore, quærebatur à multis. Verum ipse primis tenebris absque lumine ad nos accessit. Hic post sacram

cram

eram confessionem apud vnum è Nostris habitam, & post multa sui erga nos singularis amoris indicia, cum laude totius nostrę Societatis commemorantibus nobis quantum Farnesię genti noster ordo debeat: Vtinam, inquit, nos à nostris maioribus non degeneremus. Ita bene de nobis mereri hæreditarium sibi debitum putat. Morte sublatis tres, vnus ad domesticos vsus adiutor, duo Sacerdotes: In his P. Thomas Razzius, qui duodesseptuagesimum annum viuendo implebat. In Societate quadraginta vnum: videbatur à Deo linguarum donum consequutus: nam præter principes illas tres, Hebręam, Gręcam, Latinam, Dalmaticam quoque callebat, Turcicam, & Arabicam, ritusque, ac mores Gentium omnium, quę sunt ad Orientem optimè norat: quippè qui sapius eas regiones peragrauerat, ac semel missu Gregorij XIII. ad disseminandam Catholicę fidei doctrinam, abscissaque illa membra cum suo capite ritè iungenda. Vir præterea erat virtutis eximię, cuius quidem postremo biennio, quo fermè toto agrotauit, patientia in primis mira perfecta est.

COLLEGIVM ANCONITANVM, ET Maceratense.

ANCONAE in templo maximo conciones, per Aduentum, & Quadragesimam habitę, ac per annum singulis diebus festis in templo nostro familiares adhortationes, vsuque vtrobique cum auditorum frequentia celeberrima. Ac mirum profectò est, quanti nos ciuitas cuncta faciat, quàm liberè, ac sincerè suis in rebus omnibus ad nos nobili

bilissimi quique confugiant: eò facilius pax inter multos
 consanguineos restituta. Scholæ, atque in primis B. Virgi-
 nis Sodalitas nostris votis, & conatibus, fructu, & cele-
 britate respondens: optimè hic etiam ponitur labor in
 turba nautica, siue ad virtutem hortanda, siue fidei neces-
 sarijs capitibus erudienda. Hæc eo ex numero sunt, quæ
 tanquam nota alibi omittuntur. Sed Collegij nomini statum
 paucis exponere abs re non fuit.

M A C E R A T A Illustrissimi Cardinalis Bandini,
 Firmani Archiepiscopi postulatu missi duo Sacerdotes,
 varia eius Diocesis oppida lustrarunt. Duo item Mateli-
 cani profecti, egregio successu, id est, consueto.

COLLEGIUM FLORENTINUM.

DECEM hoc anno dedit nobis hæc Vrbs,
 duos abstulit, quos uti spes est reddidit cælo:
 vterque erat Sacerdos, & alter P. Iulius An-
 ticius Recinetensis, qui cum semper ad exem-
 plum virtutis vixisset, in longo tamen, atque odiosissimo
 morbo, quo demùm confectus est, veræ nobis, solidæque
 patientiæ reliquit documenta clariora. Exercitationibus
 spiritualibus B. P. Ignatij omnes vnus Canobij sacræ
 Virgines institutæ sunt, initio à quatuor insignioribus fa-
 cto, quibus deinceps reliquæ traditæ in disciplinam. Quæ
 res in tantum cessit pietatis emolumentum, ut singulis
 diebus, matutinæ meditationi spatium aliquod tribuere
 communi omnes suffragio decreuerint. Memorabilis fuit
 viri è prima nobilitate, foeminaeque notissima conuersio
 ad pudicam piamque vitam. Initiuim illi salutis à morbo
 lethali, pioque viro eius affine. Huius inuitatu Rector ex-
 cepturus

cepturus moribundi confessionem accurrit: sed diuturna scelerum consuetudine cæcum hominem Religio importuna torquebat: verebatur ne confessio irrita foret, quòd amica, à qua grandem pecuniam mutuam acceperat, soluendo non esset. Hic noster adscito viæ, consilijque comite pio illo decumbentis affine, tentat, si possit beneficio meretricis conscientia morientis salutem afferre. Et verò attulit, vt enim egrotus accepto condonati nuncio debiti, confessionem sedata mente aggressus est, coepit sensim paululum releuari planè, vt corpus videretur non nisi ex animi contagione languere, & huius curatio illius esse medicina, postero die penitus conualescit, nouaque vitæ ratio fidem facit: ideo ægotasse quòd ære alieno liberaretur. Quin etiam ipse iam sanus, multis pro Medico est, exemplo, consilio, opera. Interim perdita mulier ad concionem abijt in maximum vrbs templum, magis de facie noscendi gratia, qui tùm ibi concionabatur, Rectorem, à quo amatorem dolebat ad meliora traductum, quàm quid diceretur audiendi: sed diuini verbi semen frustra non cadit: multò discedit, quàm venerat melior. Paucis post diebus Christi Domini nocte Natali Deiparæ Annunciatæ templum Florentiæ celeberrimum adijt, In ipso limine diuino instinctu reiecta, vocari se ad nostrum templum sentit, paret vocanti sine dubio Deo: vix pedem intulerat, quum sacro quodam horrore perfunditur, mox soluta in lachrymas tota nocte persleuit. Simul ac de muliere, ac lachrymis audit Rector, nunciari iubet se cum ea colloqui velle: quid multa? Confessioni dies proximus destinatur, atque hoc tempore mulier abdicato planè regio luxu, redintegrata cum viro gratia, occlusa omninò turpitudini domo, in frequenti sacramentorum vsu, vitam non minore, sed meliore quàm prius fama, sanctissimam ducit.

NE QVE. solum in vrbe, verum etiam foris, misso Sacerdote

Sacerdotè vnà cum socio Volaterras, & in oppida, vicof-
que adiacentes, rogatu Episcopi, strenuè, ac fæliciter la-
boratum.

COLLEGIUM
SENESE, AC
Tyburtinum.

A C R O Circuncisionis die, qui Societati
nostræ præcipuè honoratus est, Illustrissimus
Cardinalis Tarugius, Archiepiscopus Senensis,
vt quàm celeberrimum efficeret, nobisque
lætissimum, sacrum in Templo nostro fecit, concioni in-
terfuit, & humanissimè nobiscum prandit. In templo
principe Ciuitatis, solemnis ieiunij tempore, Conciona-
tor è nostris verba fecit, maximè frequenti, & secunda
concione, à qua nunquam ferè pastor optimus abfuit.
Alius item è Nostris eodem in templo rationes officij to-
to anno explicauit: & his quoque disputationibus coho-
nestandis præsentia sua, & auctoritate commendandis,
pari benignitate, atque constantia interfuit, vnà cum suo
Vicario, & clero Archiepiscopus, qui planè mirum est
quàm nos ex animo diligit.

A M P L I S S I M V S Cardinalis Sfondratus S. Cæci-
liæ, cum Senis hebdomadæ sanctæ diebus esset, semel
nostræ mensæ particeps voluit esse, familiaribus, & auli-
cis omnibus exclusis, quo familiarius, ac liberiùs nobis-
cum ageret. Secundum mensam aperto in loco remissio-
ni consuetæ cum aliquot è Nostris interfuit, totumque
illud tempus in pijs sermonibus familiarissimè transegit.
Messis eorum, qui sese ad nostrum numerum aggrega-
unt, fuit satis ampla, vt est hic ager semper foecundus:

nam

nam & Romam missi nonnulli sunt, & præterea tres Mediolanum, ac demùm quidam in Lusitaniam, subsidio Indis futuri. Excursum hinc in varia oppida Dioeceseos paricum vtilitate oppidanorum, atque Archiepiscopi voluptate.

TYBVRE P. N. Generalis opera institutum est contubernium virginum, quarum pudicitia præ egestate periclitaretur. Sub hæc initia nouem aluntur, moderatrice honesta foemina, quæ cum prudentia plurimum, & regendi scientia valeat, magis tamen compendiosa exempli sui via quam alia re eas ad virtutem informat. Accidit hæc institutio ciuitati cunctæ pergrata, vt debuit, & quo diutiùs maneat, & progressus sint maiores, prouisum est hunc in modum. Delectis ex Sodalitate B. Virginis, quæ est in Collegio nostro, certis viris, nouum institutum est Sodalitium, cui à sancto Getulio inditum nomen, decretumque vt in hoc nulli, nisi Sodalibus B. Virginis, aditus pateat. Ac denique horum fidei contubernij illius Virginum tutela commissa est.

PRO

